

[Miljøministeren]

var fru Dorte Bennedsen, der fik den idé, at vi skulle adskille de to debatter, nemlig redegørelsesdebatten og debatten om lovforslagene. Tiden taget i betragtning tror jeg det var klogt.

Så sagde fru Dorte Bennedsen, at der er en række gode forslag, og at fru Dorte Bennedsen, i øvrigt ville koncentrere sig om det, vi var uenige om, eller skabe en debat om problemområderne. Det sidste er jeg naturligvis enig i. Det er det, der skal til, for at vi kan komme videre i processen. Jeg vil bare håbe på, at man ikke midt i alle problemområderne glemmer, at der faktisk også sker en styrkelse af tingene. Det tror jeg nu heller ikke fru Dorte Bennedsen vil – i hvert fald ikke hele tiden, håber og regner jeg med.

Så er der spørgsmålet, om vi kunne have gjort en hel del af det her i forvejen. Med hensyn til noget af det kan man selvfølgelig sige, at vi kunne have skåret igennem ved bare at ændre nogle få paragraffer. Men jeg tror, det er vigtigt, at man holder sig for øje, at det er en styrkelse i sig selv, at man gør denne lovgivning tredimensional, at man altså styrker, forenkler og decentraliserer.

Det er det, der har været grundlaget for lovgivningen, og det er derved, jeg tror, at den får ekstra kraft, ikke bare ved, at vi styrker nogle steder, men at vi har de to andre elementer med: Forenkling giver større forståelse, decentralisering giver større engagement, og dermed får vi, alt andet lige, større politisk samlet vilje her i landet.

Det er ikke nok, at vi herinde viser samlet politisk vilje. Det skal også være noget, der foregår ude omkring i amterne og kommunerne, i lokalsamfundene. Det har været afgørende.

Med hensyn til de 4.000 virksomheder, der nu skal miljøgodkendes, siger fru Dorte Bennedsen og andre, at det kunne man jo have gjort allerede. Jeg tror nok, jeg er nødt til at sige, at hvis man havde udnyttet den »kan«-bestemmelse uden at have været rundt om Folketinget, så kunne det godt være, at det havde givet anledning til nogle kommentarer. Men det skal jeg ikke sige noget om. Jeg synes dog jeg kan huske, også fra tidligere debatter, at nogle af dem, der har været kritiske over for det her i dag, har sagt, at det var ganske vigtigt, at der også var nogle »skal«-bestemmelser. Jeg selv hører til dem, der indimellem har brugt ordet »kan«, og jeg har af de samme ordførere i S og SF fået at vide, at der skal stå »skal«.

Nu står der altså, at disse virksomheder »skal« godkendes, og det vil de så også blive. Selv om man på et tidspunkt får en miljøminister af socialdemokratisk observans, så er den miljøminister også bundet til at påtage sig den opgave at få godkendt alle de her virksomheder.

Jeg tror også, at det er en meget vigtig ting, at når vi skal igennem så stor en proces – det bliver ikke en proces uden konflikter, det ved vi alle sammen – så er der et bredt flertal i Folketinget, der står bag. Det tror jeg er en værdi i sig selv, når vi skal ud i det her. Det har også en praktisk værdi, når vi skal ud i kommuner og amter, som er sammensat på andre leder og kanter rent politisk, end vi er herinde, at der står et bredt flertal bag.

Det er det ene argument, og det andet argument er altså, at nu skal det gøres, og det uafhængigt af den politiske konstellation.

Så siger fru Dorte Bennedsen, at færre love jo ikke behøver at betyde forenkling, og at sammenskrivning i sig selv – det er også fremgået af nogle af de korte bemærkninger – ikke betyder forenkling, og det er jeg selvfølgelig meget enig i. Hvis det bare bestod i, at vi skrev alle lovene sammen og droppede dem fra før 1900, så var der ikke meget ved det, men der er altså mere i det. Nu skal jeg ikke gå i detaljer, men der er faktisk tale om forenkling, bestående i andet, end at man bare har skrevet lovene sammen.

Til dem, der har været inde på spørgsmålet om bekendtgørelser, vil jeg sige, at det er klart, at det kræver opfølgning, forenkling af bekendtgørelserne. Hvis vi fortsætter med det samme antal bekendtgørelser på samme uoverskuelige facon, som vi har i dag, så har vi ikke nået ret meget. Derfor kræves der tilsvarende forenkling af bekendtgørelserne, og det er så det, der skal udmøntes.

Det er rigtigt, at vi ikke er i gang med bekendtgørelser, men det ville da også være lidt problematisk, hvis vi nu systematisk kunne sige, at alle bekendtgørelser var færdige, inden lovgivningsprocessen overhovedet var gået i gang. Det synes jeg parlamentarisk måske ikke var den mest korrekte fremgangsmåde, og derfor vil den proces selvfølgelig løbe, efterhånden som vi ser, at lovgivningsprocessen løber.

Så vil jeg om vandløbsloven, som fru Dorte Bennedsen var inde på som et af eksemplerne i denne sammenhæng, sige, at det faktisk er et